

stemte for, 17 (SF og FP) imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden (nr. D24) af Gade (SF) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden (nr. D25) af Annette Just (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og lov om særlig indkomstskat m.v. (Ændret afregning af indkomstskat mellem staten, kommunerne og amtskommunerne).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 27/11 91).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Nyt ældrekriterium, justering vedrørende compensation til kommuner og amtskommuner og ændret efterregulering).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 27/11 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

De to lovforslag, vi nu tager fat på at behandle, tager udgangspunkt i den aftale af 11. juni 1991, der blev indgået mellem regeringen og de kommunale aftalepartier, og det vil sige Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Det er aftaler, som er indgået, uden at Socialdemokratiet har deltaget i dem, og vi har derfor heller ikke fundet, at den del af regeringens aftale med de kommunale aftalepartier binder os.

Det siger jeg indledningsvis for at markere, at vi står helt frit for så vidt angår de nu fremsatte lovforslag.

Til gengæld må jeg sige, at det heller ikke er lovforslag, der giver anledning til de mange store bemærkninger, for det, der er tale om, er relativt beskedne ændringer i det kommunale udligningssystem i betalingsmellemværender mellem staten og kommunerne, men ændringer, der ikke er uden en vis interesse.

Lovforslag nr. L 130 har tre formål. Det første er at indføre samtidighed mellem skatteafregning og udligningstilsvaret/tilskud til kommunerne. Herved vil den økonomiske usikkerhed for kommunerne blive reduceret ganske væsentligt for så vidt angår den kommunale budgetlægning. Det er et formål, som vi fra Socialdemokratiets side kan tilslutte os.

Samtidig indføres der et rentetillæg på 2 x diskontoen, og hvis slutafregningsbeløbet til en kommune overstiger 3 pct. af forskelsbeløbet – sådan har jeg læst lovforslaget – altså af den del, der ligger ud over, skal man betale 2 x diskontoen. Det er selvfølgelig for at sige, at de tre pct. er det, man normalt vil betragte som den budgetmæssige usikkerhed.

Omvendt skal en kommune betale et tilsvarende rente, hvis den har, om jeg så må sige, lånt penge af staten ved at overvurdere indkomstgrundlaget og derved fået et for stort forskudsbeløb.

I det sidste tilfælde, dér, hvor man kan sige, at kommunen måske har forsøgt at låne, eller dér, hvor den måske har skønnet mere end 3 pct. galt, skal der lægges en særlig strafrente på 8 procentpoint eller, som der ganske rigtigt står i lovforslagets bemærkninger, svarende til 2 x 4 procentpoint. Det rentebeløb tilbageføres selvfølgelig kommunerne via bloktilskuddet. Man kan drøfte, om det er rimeligt at pålægge en sådan ekstrarente eller ej. Det vil vi gerne se på under udvalgsarbejdet. Vi vil også gerne se på, om størrelsesordenen af forrentningen er rimelig, når vi tager udgangspunkt i, at Nationalbanken siden foråret 1990 har besluttet at gøre diskontoen til et klart udtryk for renten på pengemarkedet.

Det andet formål med loven er en fremrykning af modregningen over for kommunerne af ikkeinddrevne personskatterestancer m.v. Den del af lovforslaget kan Socialdemokratiet også tilslutte sig.